

GENESIS

Genesis is de naam van het eerste boek van de Bijbel. Genesis betekent: ontstaan. Vanuit een diep geloof in de Heer, de God van Israël, wordt verteld hoe deze zelfde God hemel en aarde en de mensen heeft geschapen. En ook hoe het kwaad in de wereld is gekomen omdat de mensen God niet echt vertrouwden. Vanaf hoofdstuk 12 beginnen de verhalen over Abraham, Isaak en Jakob. Er wordt verteld hoe het volk Israël is ontstaan en hoe het zijn plaats heeft gekregen tussen de volken.

De schepping

Het begin

- 1** In het begin maakte God de hemel en de aarde.
 - 2** De aarde was leeg en verlaten. Overal was water, en alles was donker. En er waaide een hevige wind over het water.

De eerste dag

³ Toen zei God: 'Er moet licht komen.' En er kwam licht. ⁴ God zag hoe mooi het licht was. Hij scheidde het licht en het donker. ⁵ Het licht noemde hij 'dag' en het donker noemde hij 'nacht'.

Toen werd het avond en het werd ochtend. Dat was de eerste dag.

De tweede dag

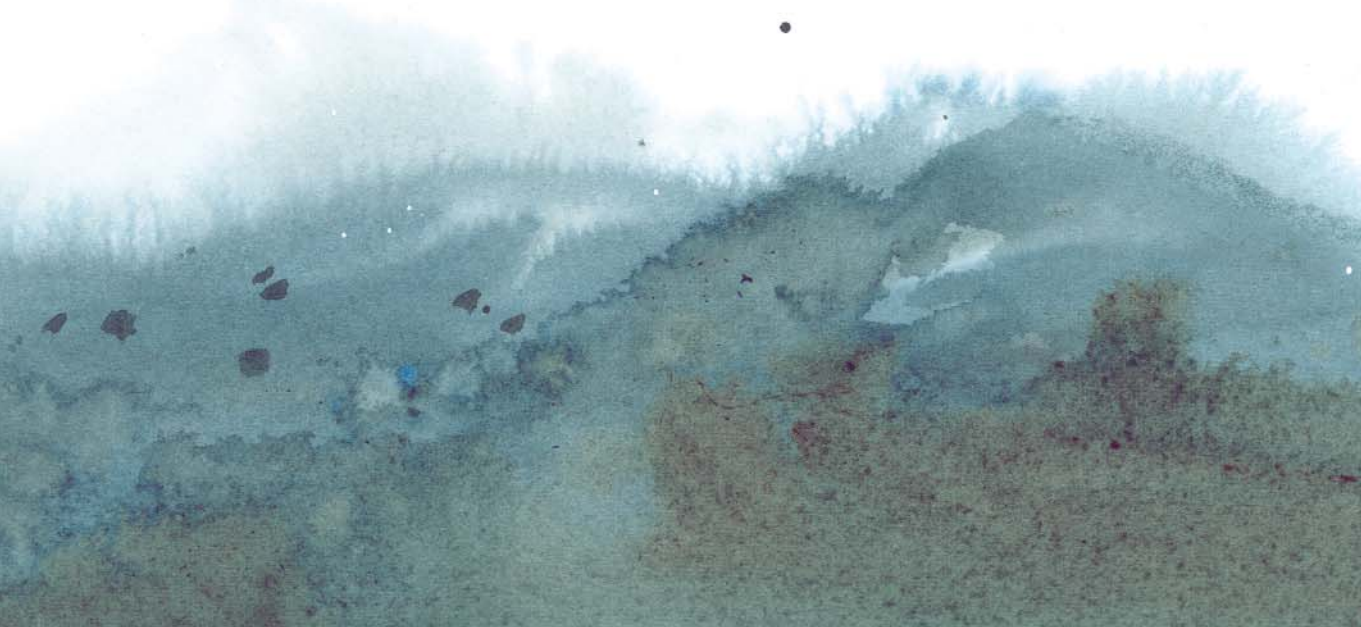
⁶ God zei: 'Er moet in het midden van het water een koepel komen om het water te verdelen.' ⁷ En zo gebeurde het. God maakte de koepel. Zo verdeelde hij het water in tweeën: water boven de koepel en water onder de koepel. ⁸ Die koepel noemde God 'hemel'.

Toen werd het avond en het werd ochtend. Dat was de tweede dag.

De derde dag

⁹ God zei: 'Het water onder de hemel moet naar één plaats stromen. Dan komt er droge grond tevoorschijn.' En zo gebeurde het. ¹⁰ God noemde de droge grond 'land', en het water noemde hij 'zee'. En God zag hoe mooi het was.

¹¹ God zei: 'Er moet van alles groeien op het land. Planten met zaad en bomen met vruchten.' En zo gebeurde het. ¹² Op het land kwamen allerlei planten met zaad en allerlei bomen met vruchten. En God zag hoe mooi het was.

¹³ Toen werd het avond en het werd ochtend.
Dat was de derde dag.

De vierde dag

¹⁴ God zei: 'Er moeten lichten aan de hemel komen om verschil te maken tussen de dag en de nacht. Die lichten moeten laten zien welk seizoen het is, en welke dag en welk jaar. ¹⁵ En ze moeten licht geven op aarde.' En zo gebeurde het. ¹⁶ God maakte de twee grote lichten. De zon om overdag te schijnen, en de maan om 's nachts te schijnen. God maakte ook de sterren. ¹⁷ Hij zette de zon en de maan aan de hemel om licht te geven op de aarde. ¹⁸ En om het verschil aan te geven tussen dag en nacht, en tussen licht en donker. God zag hoe mooi het was.

¹⁹ Toen werd het avond en het werd ochtend. Dat was de vierde dag.

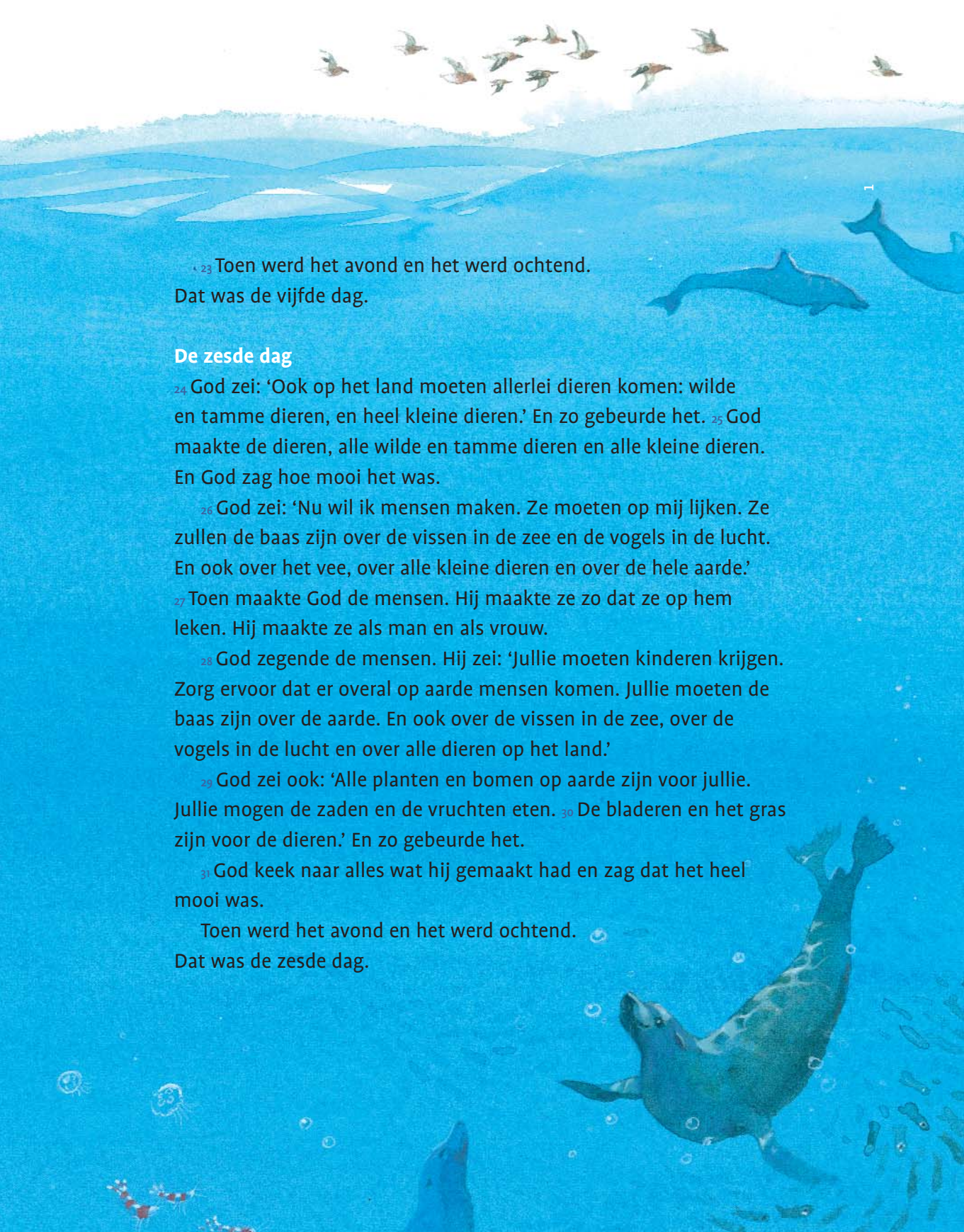
De vijfde dag

²⁰ God zei: 'Het water moet vol leven zijn, vol met allerlei dieren. En boven de aarde, in de lucht, moeten vogels vliegen.' ²¹ God maakte de grote zeedieren en alle kleine waterdieren. Het water was vol dieren. Hij maakte ook alle soorten vogels. En God zag hoe mooi het was.

²² God zegende de dieren. Hij zei: 'Jullie moeten jongen krijgen. Overal in de zee moeten dieren komen, en overal op aarde vogels.'

²³ Toen werd het avond en het werd ochtend.
Dat was de vijfde dag.

De zesde dag

²⁴ God zei: 'Ook op het land moeten allerlei dieren komen: wilde en tamme dieren, en heel kleine dieren.' En zo gebeurde het. ²⁵ God maakte de dieren, alle wilde en tamme dieren en alle kleine dieren. En God zag hoe mooi het was.

²⁶ God zei: 'Nu wil ik mensen maken. Ze moeten op mij lijken. Ze zullen de baas zijn over de vissen in de zee en de vogels in de lucht. En ook over het vee, over alle kleine dieren en over de hele aarde.'

²⁷ Toen maakte God de mensen. Hij maakte ze zo dat ze op hem leken. Hij maakte ze als man en als vrouw.

²⁸ God zegende de mensen. Hij zei: 'Jullie moeten kinderen krijgen. Zorg ervoor dat er overal op aarde mensen komen. Jullie moeten de baas zijn over de aarde. En ook over de vissen in de zee, over de vogels in de lucht en over alle dieren op het land.'

²⁹ God zei ook: 'Alle planten en bomen op aarde zijn voor jullie. Jullie mogen de zaden en de vruchten eten. ³⁰ De bladeren en het gras zijn voor de dieren.' En zo gebeurde het.

³¹ God keek naar alles wat hij gemaakt had en zag dat het heel mooi was.

Toen werd het avond en het werd ochtend.
Dat was de zesde dag.

2

God rust op de zevende dag

¹ Zo werden de hemel en de aarde gemaakt, en alle prachtige dingen die daarbij horen.

² Op de zevende dag was God klaar met zijn werk.

Toen rustte hij uit. ³ God zegende de zevende dag. Hij maakte van die dag een bijzondere dag. Want op die dag was hij klaar met de schepping en rustte hij uit van al zijn werk.

⁴ Dat is het verhaal van de schepping van de hemel en de aarde. Zo zijn de hemel en de aarde ontstaan.

De mensen in de tuin van Eden

Een ander verhaal over de schepping

Op een dag maakte God, de Heer, de hemel en de aarde.

⁵⁻⁶ Er groeide toen nog niets op de aarde. Er waren nog geen planten, want God had het nog niet laten regenen. Maar er kwam wel water uit de aarde omhoog. Zo werd het land vochtig.

Er waren ook nog geen mensen die op het land konden werken.

⁷ Toen maakte God, de Heer, de mens. Hij maakte hem van aarde. Hij blies adem in zijn neus, en toen ging de mens leven.

De tuin van Eden

⁸ God, de Heer, maakte in het oosten, in het land Eden, een tuin. Hij bracht de mens die hij gemaakt had, naar die tuin. ⁹ Hij liet er allerlei bomen groeien. Het waren mooie bomen met lekkere vruchten. Midden in de tuin stonden twee bijzondere bomen. Als je van de ene boom gegeten had, bleef je altijd leven. En als je van de andere boom gegeten had, wist je wat goed was en wat kwaad was.

¹⁰ Er stroomde in Eden een rivier die voor water in de tuin zorgde. Verderop werden het vier rivieren. ¹¹⁻¹² Eén van die rivieren is de Pison, die om het land Chawila heen stroomt. In Chawila zit zuiver goud in de grond, en er komen edelstenen en parfums vandaan. ¹³ De tweede rivier heet de Gichon. Die stroomt om het land Nubië heen. ¹⁴ De derde rivier heet de Tigris. Die stroomt ten oosten van het land Assyrië. En de vierde rivier is de Eufraat.

De boom van goed en kwaad

¹⁵ God, de Heer, had de mens dus naar de tuin van Eden gebracht. De mens moest voor de tuin zorgen en erop passen.

¹⁶ God zei tegen de mens: 'Je mag eten van alle bomen in de tuin.'

¹⁷Maar niet van de boom die je leert wat goed is en wat kwaad is. Als je van die boom eet, zul je sterven.'

De mens moet niet alleen zijn

¹⁸Daarna dacht God, de Heer: Het is niet goed dat de mens alleen is. Ik zal iemand maken die bij hem past. ¹⁹⁻²⁰Toen maakte hij alle wilde en alle tamme dieren en alle vogels. Hij maakte ze van aarde. Hij bracht de dieren naar de mens, want de mens moest ze een naam geven. Dan zou elk dier voortaan zo heten als de mens het noemde. De mens gaf elk dier een naam. Maar hij vond geen enkel dier dat goed bij hem paste.

²¹Toen zorgde God, de Heer, ervoor dat de mens in een diepe slaap viel. En terwijl de mens sliep, haalde God één van zijn ribben weg. De plaats waar de rib gezeten had, maakte hij weer dicht. ²²Van die rib maakte God, de Heer, een vrouw.

Toen bracht God de vrouw naar de mens. ²³De mens riep: 'Eindelijk een mens, net als ik! Ze is mijn eigen vlees en bloed, want ze is gemaakt uit een deel van mij. Ik noem haar 'vrouw'.'

²⁴Zo komt het dat een man niet bij zijn vader en moeder blijft. Hij gaat met zijn vrouw leven en ze worden samen helemaal één.

²⁵De man en zijn vrouw waren naakt. Maar ze schaamden zich niet voor elkaar.

De slang praat met de vrouw

3 ¹De slang was een slim dier, het slimste van alle dieren die God, de Heer, gemaakt had. De slang vroeg aan de vrouw: 'God heeft zeker gezegd dat je van geen enkele boom in de tuin mag eten?'

²'Nee,' zei de vrouw. 'We mogen de vruchten eten van alle bomen, ³ behalve van de boom in het midden van de tuin. Als we van die boom eten, of hem alleen maar aanraken, zullen we sterven. Dat heeft God gezegd.'

⁴'Sterven?' zei de slang. 'Jullie zullen helemaal niet sterven!'

⁵ Maar God weet wat er gebeurt als jullie van die boom eten: Dan zullen jullie alles begrijpen. Jullie zullen dan net zo zijn als God. Net als hij zullen jullie weten wat goed en wat kwaad is.'

De vrouw en de man eten van de boom

⁶ De vrouw keek naar de boom. De vruchten zagen er mooi en lekker uit, en de vrouw wilde graag alles weten. Ze pakte een paar vruchten en at ervan. Ze gaf er ook één aan haar man, die bij haar was. En hij at er ook van.

⁷ Toen begrepen ze dat ze naakt waren. Daarom pakten ze grote bladeren van een vijgenboom, en die bonden ze om hun heupen.

God loopt door de tuin

⁸ Aan het eind van de middag begon er een frisse wind te waaien. God liep door de tuin. Toen de man en de vrouw hem hoorden, verstopten ze zich tussen de bomen.

⁹ Maar God riep de mens: 'Waar ben je?' ¹⁰ 'Ik heb me verstopt,' antwoordde de man. 'Toen ik u hoorde in de tuin, werd ik bang. Want ik ben naakt.'

¹¹ God vroeg: 'Hoe weet je dat je naakt bent? Heb je gegeten van de boom waarvan je niet mocht eten?' ¹² 'Het komt door de vrouw die u mij gegeven hebt,' zei de man. 'Zij gaf mij een vrucht en toen heb ik ervan gegeten.'

¹³ 'Waarom heb je dat gedaan?' vroeg God, de Heer, aan de vrouw. 'Het komt door de slang,' zei ze. 'Die heeft tegen me gelogen en toen heb ik van de boom gegeten.'

God straft de slang

¹⁴ Toen zei God, de Heer, tegen de slang: 'Omdat je dat gedaan hebt, zal het slecht met je gaan. De andere dieren willen niets meer met je te maken hebben. Je zult op je buik over de aarde kruipen en van de grond eten, je hele leven lang. ¹⁵ Jij en de vrouw zullen

vijanden van elkaar zijn, en jullie nakomelingen ook. Mensen zullen jou op je kop trappen en jij zult in hun voet bijten.'

God straft de vrouw

¹⁶ God zei tegen de vrouw: 'Als je zwanger bent, zul je het moeilijk hebben. Je zult pijn hebben als je kinderen geboren worden. Je zult verlangen naar je man, en hij zal de baas over jou zijn.'

God straft de man

¹⁷ God zei tegen de man: 'Je hebt gedaan wat je vrouw vroeg. Je hebt gegeten van de boom waarvan je niet mocht eten. Daarom zal het slecht gaan met de grond waarop je werkt. Je hele leven lang zul je hard moeten werken om genoeg te eten te hebben. ¹⁸ Je zult koren zaaien om te eten, maar er zal ook veel onkruid groeien. ¹⁹ Je zult hard moeten werken voor je eten, je leven lang. Daarna keer je terug naar de aarde waarvan je gemaakt bent. Je was aarde en je zult weer aarde worden.'

God stuurt de man en de vrouw weg

²⁰ De man noemde zijn vrouw Eva. Zij is de moeder van iedereen die na haar leefde. ²¹ God, de Heer, maakte voor de man en zijn vrouw kleren van dierenvelen. Die kleren moesten ze aantrekken.

²² God dacht: Nu zijn de mensen net zoals ik. Ze weten nu wat goed is en wat kwaad is. Maar ik wil niet dat ze ook eten van de boom van het leven. Als ze vruchten van die boom eten, blijven ze altijd leven. ²³ Daarom stuurde God de mensen weg uit de tuin van Eden. Hij had de mens gemaakt van aarde. Nu moesten de mensen voortaan op die aarde gaan werken.

²⁴ Toen God de mensen weggejaagd had, zette hij engelen bij de ingang van de tuin. Er was ook een brandend zwaard dat heen en weer ging. De engelen en het zwaard moesten de weg naar de boom van het leven bewaken.

De kinderen van Adam en Eva

Adam en Eva krijgen kinderen

- 4** ¹ De man heette Adam. Hij sliep met zijn vrouw Eva. Eva werd zwanger en kreeg een zoon, Kaïn. Eva zei: ‘De Heer heeft mij geholpen. En nu heb ik een zoon op de wereld gezet.’ ² Daarna kreeg ze nog een zoon, Abel. Dat was Kaïns broer.

Later ging Abel voor de schapen en de geiten zorgen, en Kaïn ging op het land werken.

Kaïn doodt Abel

- ³ Op een keer nam Kaïn wat graan, en dat gaf hij als offer aan de Heer. ⁴ Ook Abel bracht een offer. Hij slachtte een mooi jong schaap. De Heer keek naar Abel en naar het offer van Abel, ⁵ maar niet naar Kaïn en naar het offer van Kaïn.

Toen werd Kaïn woedend, zijn ogen werden donker. ⁶ ‘Waarom kijk je zo boos?’ vroeg de Heer. ⁷ ‘Als je doet wat goed is, dan kun je iedereen aankijken. Als je doet wat slecht is, dan zal het kwaad je te